

med 47 stemmer, deriblandt de nordiske lande, medens 4 afholdt sig fra at stemme, efter at det på skandinavisk foranledning af Indien var blevet klargjort, at verdensbørnedagen eventuelt kunne indpasses i allerede bestående nationale børnehjælpsdage.

En resolution om oprettelse i Genève af et laboratorium for narkotiske midler vedtoges med 38 stemmer, medens østblokken afholdt sig fra at stemme.

De 3 resolutioner bekræftedes den 14. december af plenarforsamlingen med samme tilslutning.

IX. Spørgsmål vedrørende ikke-selvstyrende områder.

1. Grønland.

(Dagsordenens punkt 32 a).

Den 3. september 1953 meddelte den danske regering FN's generalsekretær, at Danmark, efter at Grønland ved den nye grundlovs ikrafttræden den 5. juni 1953 var blevet en ligeberettiget del af det danske rige, ikke længere anså sig forpligtet til at indsende oplysninger, som ifølge FN's pagt kræves for ikke-selvstyrende områder.

Den danske henvendelse blev kort inden 9. plenarforsamling drøftet i art. 73 e-udvalget, der den 9. september 1954 vedtog at indstille til plenarforsamlingen, at den danske meddelelse tages til efterretning.

Ved sagens forelæggelse i plenarforsamlingens 4. udvalg holdt Danmarks delegerede, landsretssagfører Lannung, en stor tale, i hvilken han gav en fremstilling af Grønlands historie og udviklingen af de dansk-grønlandske forbindelser gennem tiderne, idet han særlig udførligt redegjorde for de danske bestræbelser i nyere tid for at fremme den grønlandske befolknings sociale, kulturelle, økonomiske og politiske udvikling, der sluttelig havde ført til Grønlands fulde sammenslutning med moderlandet.

Talen fik en overordentlig velvillig modtagelse i alle kredse af plenarforsamlingen, og de mange delegerede, som deltog i den påfølgende debat, gav på flere måder udtryk for anerkendelse af Danmarks indsats i Grønland. Særlig hæftede man sig ved de betydelige beløb, der i efterkrigsårene har været anvendt og fortsat anvendes fra dansk side for at højne den grønlandske befolknings levestandard. Andre momenter, som gentagne gange blev fremhævet, var udryddelsen af analfabetismen

og indsatsen på det sundhedsmæssige område.

Adskillige delegerede benyttede lejligheden til at understrege den forbilledlige måde, hvorpå Danmark havde samarbejdet med FN ved at indsende udførlige oplysninger ikke blot om økonomiske, sociale og undervisningsmæssige forhold i Grønland, men også om den politiske udvikling, og der blev fra mange sider rettet anerkennende ord til landsretssagfører Lannung for hans virksomme indsats.

Enkelte delegerede, deriblandt Uruguays, rejste det spørgsmål, om den grønlandske befolknings ønske om integrering i Danmark ikke burde være konstateret ved en folkeafstemning. Denne indvending var dog mere af principiel karakter, idet man erkendte, at resultatet i det foreliggende tilfælde efter alt at dømme ville være blevet det samme. Fra dansk side besvarede kritikken med, at det ikke ville have haft noget formål at afholde en folkeafstemning, da der ikke på noget tidspunkt havde rejst sig røster i Grønland til fordel herfor, og forholdet var det ganske enkle, at ingen i Grønland havde næret ønske om nogen anden løsning end den nu gennemførte. Dette synspunkt blev også understreget af Grønlands egne repræsentanter, folketingsmændene Augo og Frederik Lyng, der begge i smukke ord tolkede Grønlands samhørighedsfølelse med Danmark, og hvis indlæg gjorde betydeligt indtryk på alle tilstedeværende.

Norges delegerede havde visse bemærkninger at fremsætte til fremstillingen af Grønlands historie i ældre tid, men var iøvrigt fuldtud enig i det danske standpunkt.

På brasiliansk initiativ blev der udarbejdet et resolutionsforslag, der i overens-